

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 17-31). Τριαδικά. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 80-85). Καθίσματα. Κατανυκτικά. (Τοῦ ἤχου). (Συλλειτουργικόν. Σελ. 85-116). Τοῦ Τριωδίου: Δυὰς ἀποστέλλεται, τῶν Μαθητῶν ἀγαγεῖν, τὸν πῶλον ὡς γέγραπται, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐπιβάς, ὠραῖος ἐλεύσεται, αἴνεσιν ἐκ νηπίων, καταρτίσασθαι θείαν. Τοῦτον οὖν ὑπαντῆσαι, ἐπειχθῶμεν σπουδαίως, Βαῖα ἐναρέτων, αὐτῶ φέροντες πράξεων. Δόξα... Καί νῦν... Σταυροθεοτοκίον. Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, καιρῶ νηστείας δωρήσασθαι. Δυὰς τῶν Μαθητῶν, ἀποστέλλεται σήμερον, τὸν πῶλον ἀγαγεῖν, τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, ἔρχεται ἐπιβῆναι, ὁ ὀχούμενος Σεραφίμ πλήθεσιν, ἄρχεται δειματοῦσθαι, ὁ κοσμοκράτωρ παμφάγος θάνατος, διὰ Λαζάρου πρῶτον σκυλευθείς, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων.		ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελ. 17-31). Τριαδικά. (Συλλειτουργικό. Σελ. 80-85). Καθίσματα. Κατανυκτικά. (Τοῦ ἤχου). (Συλλειτουργικό. Σελ. 85-116). Τοῦ Τριωδίου: Οἱ δύο Μαθητές ἀποστέλλονται ἀπὸ τὸν Χριστό, νά φέρουν τό πουλαράκι ἐπάνω στό ὁποῖο ἀνεβασμένος θά ἔλθει ὠραῖος ὁ Χριστός, γιά νά προκαλέσει ἱερή ὑμνωδία ἀπό παιδιά. Αὐτόν λοιπόν ἄς τρέξουμε νά τόν ὑποδεθοῦμε ἐπίσημα προσφέροντάς του τά Βαῖα (τά κλαδιά) τῶν ἐναρέτων πράξεων. Δόξα... Καί νῦν... Σταυροθεοτοκίο. Παρθένε παναμόλυντη Μητέρα τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, σπαθί διαπέρασε τὴν παναγία ψυχὴ σου, ὅταν εἶδες σταυρωμένον θεληματικά τόν Υἱό καί Θεό σου· Αὐτόν Εὐλογημένη μὴ παύσεις νά τόν παρακαλεῖς νά δωρίσει σ' ἐμᾶς συγχώρηση τῶν πταισμάτων κατὰ τόν καιρό τῆς νηστείας. Ἡ δυάδα τῶν Μαθητῶν ἀποστέλλεται σήμερα, νά φέρει τό πουλαράκι στόν Κύριο τῶν πάντων· Ἔρχεται νά ἀνεβεῖ σ' αὐτό, Αὐτός πού εἶναι ἀνεβασμένος στά πλή- θη τῶν Σεραφίμ· Ἀρχίζει νά τρομοκρατεῖται ὁ κοσμο- κράτορας, ὁ παμφάγος θάνατος, ἀφοῦ λεηλατήθηκε πρῶτα μέ τό Λάζαρο, πρὸς χάριν τοῦ γένους τῶν

Δόξα... Καί νῦν... Σταυροθεοτοκίον. Τῷ πάθει τοῦ Υἱοῦ ἡ Ἄγνη ἐφεστῶσα, θρηνοῦσα γοερῶς, κατηλάλαζε μέλος. Πῶς σε τὸν ἀσιγήτως, Ἀγγέλων ὕμνοις δοξολογούμενον, παῖδες Ἑβραίων φεῦ μοι! Πιλάτου κρίσει Υἱὲ παρέστησαν! Ὑμνολογῶ σου Λόγε τὴν πολλήν, καὶ ἄρρητον εὐσπλαχνίαν. ΨΑΛΜΟΣ Ν'. (50). (Συλλειτουργικόν. Σελ. 34-35). «Σῶσον ὁ Θεός. . . ». ((Συλλειτουργικόν. Σελ. 36-37). Βιβλικά ῥαδί. Ὡδὴ Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ἀρχὴ καὶ τέλος. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 116-128). Ὡδὴ Ε'. «Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν... (Συλλειτουργικόν. Σελ. 128-130). Ὡδὴ ΣΤ'. καὶ Ζ'. Ἀρχὴ καὶ τέλος. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 130-135). Ὡδὴ Η'. «Τὸν Κύριον Ὑμνεῖτε...». (Συλλειτουργικόν. Σελ. 135-137). Ὡδὴ Θ'. «Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ...». (Συλλειτουργικόν. Σελ. 137-138). Κανόνες. Ὡδὴ Α'. Γ'. (Τοῦ Μηναίου). Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 37-38). Καθίσματα. (Τοῦ Μηναίου).		ἀνθρώπων. Δόξα... Καὶ νῦν ...Σταυροθεοτοκίον. Στέκοντας μπροστά στό πάθος τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἄγνη, θρηνώντας γοερά μοιρολογοῦσε· Πῶς Ἐσένα, πού δοξολογεῖσαι ἀσταμάτητα ἀπό τοὺς ὕμνους τῶν Ἀγγέλων, οἱ Ἑβραῖοι, ἀλλοίμονό μου, σέ ὀδήγησαν ὡς ὑπόδικο στήν κρίση τοῦ Πιλάτου, Υἱέ μου; Ὑμνολογῶ, Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὴν πολλή καὶ ἀνέκφραστή σου εὐσπλαχνία. Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικό. Σελ. 34-35). Σῶσον ὁ Θεός... (Συλλειτουργικό. Σελ. 36-37). Βιβλικές Ὡδές. Ὡδὴ Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ἀρχὴ καὶ τέλος. (Συλλειτουργικό. Σελ. 116-128). Ὡδὴ Ε'. «Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν... (Συλλειτουργικό. Σελ. 128-130 Ὡδὴ ΣΤ'. καὶ Ζ'. Ἀρχὴ καὶ τέλος. (Συλλειτουργικό.Σελίδα. 130-135). Ὡδὴ Η'. «Τὸν Κύριον Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα...». (Συλλειτουργικό. Σελ. 135-137). Ὡδὴ Θ'. «Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδός...». (Συλλειτουργικό. Σελ. 137-138). Κανόνες. Ὡδὴ Α'. Γ'. (Τοῦ Μηναίου). Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελ. 37-38). Καθίσματα. (Τοῦ Μηναίου).

Ωιδή Δ'. Ε'. (Τοῦ Μηναίου). Ωιδή Ε'. Τοῦ Τριωδίου. Ἐπὶ Σταυροῦ σὺ Κύριε, ὑπνώσας μεταβέβληκας, εἰς ὕπνον Δέσποτα τὸν θάνατον· Λάζαρος γὰρ ἐβόας, ὁ φίλος κεκοίμηται, ἀλλὰ ἀπελεύσομαι, ἐξυπνήσαι νῦν αὐτόν. Τῶν Προφητῶν κηρύγματα, πληρῶν προφητευόμενα, προφητοκτόνον πρὸς τὴν πόλιν, Χριστέ, οἰκτίρμον παρεγένου, κτανθῆναι θελήματι, τὸν ἀποκτανθέντα με, διασφῶζων τῆς φθορᾶς. Οἱ σῶμα τὸ δυσήνιον, τῷ λόγῳ ὑποτάξαντες, δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, μονασταὶ καὶ μιγάδες, Χριστῷ ὑπαντήσατε, πῶλῳ ἐπιβαίνοντι, ἐρχομένῳ τε παθεῖν. Θεοτοκίον. Ῥανίσι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδουσον Πανάχραντε, τὴν ἐκτακεῖσάν μου καρδίαν, φλογμῷ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὸν ἐσβεσμένον μου, τῆς καρδίας ἀναψον, λύχνον πύλη τοῦ φωτός. Εἶρμός ἄλλος. Δυάδα Μαθητῶν σου, ἐν τῷ μέλλειν σε φθάνειν εἰς Βηθανίαν Χριστέ, στέλλεις ἀνάξαι σοι πῶλον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐκάθισε· πλήν γὰρ σου, οὐδεὶς τὰ ἄλογα ἔθνη, Σωτὴρ καθυπέταξε. Συνῆλθεν Ἰουδαίων, ἐξ Ἱεροσολύμων εἰς Βηθανίαν πληθὺς, καὶ ταῖς συγγόνους Λαζάρου, σήμερον μὲν συμπάσχει, ἐπὰν δὲ αὔριον γινῶ		Ωιδή Δ'. Ε'. Τοῦ Μηναίου), Ωιδή Ε'. Τοῦ Τριωδίου. Ἀφοῦ πέθανες ἐπάνω στὸν Σταυρὸ Ἐσὺ, Κύριε, με- τέβαλες σέ ὕπνο, Κύριε, τὸν θάνατο· Διότι φώναζες· Ὁ Λάζαρος ὁ φίλος μας ἔχει κοιμηθεῖ, ἀλλὰ θά πάω τώρα νά τὸν ξυπνήσω. Ἐκπληρώνοντας τὰ προφητευόμενα ἀπὸ τὰ κηρύγ- ματα τῶν Προφητῶν, εὐσπλαχνε Χριστέ, ἦλθες στήν προφητοκτόνο πόλη, γιὰ νά θανατωθεῖς θεληματικά, γιὰ νά διασώσεις ἀπὸ τή φθορά, ἐμένα πού θανατώθη- κα. Ἔσεῖς οἱ μοναχοὶ καὶ οἱ κοσμικοί, πού ὑποτάξατε στή λογική τὸ ἀνυπότακτο σῶμα μέ τὴν ἐγκράτεια καὶ τὴν προσευχή, προὔπαντῆστε τὸν Χριστό πού εἶναι ἀνεβασμένος σέ πουλαράκι καὶ ἔρχεται νά πάθει. Θεοτοκίον. Μέ τίς ρανίδες (τίς σταγόνες) τοῦ ἐλέους σου πότισε τὴν καρδιά μου, Παναμόλυντη, πού ἔλιωσε ἀπὸ τή φλό- γα τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀναψε, πύλη τοῦ φωτός, τὸ σβη- σμένο λυχνάρι τῆς καρδιᾶς μου. Εἶρμός ἄλλος. Τὴ δυάδα τῶν Μαθητῶν σου, Χριστέ, ὅταν ἐπρόκειτο νά φθάσεις στή Βηθανία, στέλνεις νά σοῦ φέ- ρουν τὸν πῶλο (τὸ πουλαράκι), ἐπάνω στὸν ὁποῖο δέν ἐκάθισε κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· Γιατί ἐκτός ἀπὸ σένα, Σωτήρα, κανένας δέν ὑπέταξε τὰ ἄλογα ἔθνη. Συγκεντρώθηκε τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα στή Βηθανία, καὶ σήμερα πάσχει μαζί μέ τίς ἀδελφές τοῦ Λαζάρου· Ὅταν ὁμως αὔριο γνωρίσει,

τοῦτον ἐκ τάφου πηδῶντα, κινεῖται πρὸς φόνον Χριστοῦ.

Δόξα...

Τριάς ἡ παναγία, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ παντουργόν, ἡ μακαρία Θεότης, ἡ ἀναρχος οὐσία, τὸ τριλαμπέστατον φῶς, τὸ πανδερχέστατον κράτος, τοὺς δούλους σου φύλαττε.

Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῶ σε κατιδοῦσα, ἐμπεπαρμένον τοῖς ἡλίοις, Χριστέ ἡ Μήτηρ σου, καὶ ἐκ πλευρᾶς ζωηρᾶς σου, ὅνεν Αἷμα καὶ ὕδωρ, κατετιτρώσκετο, τῇ μητρικῇ συμπαθείᾳ· Υἱόν γὰρ σε ἔγνω αὐτῆς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἴδου παρεσκευάσθη, ὁ Χριστὸς ἐπιστῆναι, πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, οἱ ἐν τοῖς ὄρεσι πάντες, καὶ ἐν ταῖς ἐρημίαις, συνέλθετε μονασταί, αὐτῷ χαρὰ ὑπαντῆσαι, σὺν πάσῃ τῇ ὑπ' οὐρανῶ.

Ὁ Εἰσμός.

«Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου, διασκέδασον, φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος, διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαί μοι τὸ φῶς, τῶν προσταγμάτων σου Λόγε, ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε».

Ωιδὴ ΣΤ'. (Τοῦ Μηναιίου).

Μικρὰ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 38).

Μαρτυρικόν. (Τοῦ ἡχου).

ὅτι ἀναπήδησε αὐτὸς ἀπὸ τὸν τάφο, προχωρεῖ στὸν φόνον τοῦ Χριστοῦ.

Δόξα...

Ἐσὺ, ἡ παναγία Τριάδα, ὁ Πατέρας, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, πού δημιουργεῖς τὰ πάντα, ἡ μακάρια Θεότητα, ἡ οὐσία πού δέν ἔχεις ἀρχή, τὸ φῶς μέ τίς τρεῖς λάμπεις, ἡ δύναμη πού βλέπεις τὰ πάντα, φύλαττε τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν ... Σταυροθεοτοκίον.

Ὅταν σέ εἶδε, Χριστέ, ἡ Μητέρα σου καρφωμένο στὸν Σταυρὸ μέ τὰ καρφιά, καὶ ἀπὸ τὴν πλευρά σου πού δίνει ζωή, νά τρέχει αἷμα καὶ νερό, πληγωνόταν ἀπὸ τὴ μητρικὴ συμπάθεια, γιατί γνώριζε, ὅτι εἶσαι γιὸς τῆς.

Δόξα σ' ἐσένα, Θεέ μου, δόξα σ' ἐσένα.

Νά, προετοιμάσθηκε ὁ Χριστός, νά παρουσιασθεῖ στὴν Ἱερουσαλήμ· Ὅλοι οἱ Μοναχοί, πού εἰσθε στὰ ὄρη καὶ στίς ἐρημίες, συγκεντρωθεῖτε, νά τὸν ὑποδεχθεῖτε μέ χαρὰ μαζί μέ ὅλη τὴν ὑφήλιο (τὴ γῆ κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο).

Ὁ Εἰσμός.

Διασκόρπισε τὸ σκοτάδι τῆς ψυχῆς μου, Χριστέ Θεέ μου, Ἐσὺ πού δίνεις τὸ φῶς, Ἐσὺ πού ἔδιωξες τὸ ἀρχικό σκοτάδι τῆς ἀβύσσου· Καὶ δώρισέ μοι τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, Λόγε τοῦ Θεοῦ, γιὰ νά σέ δοξάζω ἀπὸ τὰ βαθιά χαράματα.

Ωιδὴ ΣΤ'. Τοῦ Μηναιίου.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 38).

Μαρτυρικό. (Τοῦ ἡχου).

Συλλειτουργικόν. Σελ. 85-116). Συναξάριον. (Τοῦ Μηναίου). Ωιδή Ζ'. Η'. (Τοῦ Μηναίου). Ωιδή Η'. Τοῦ Τριωδίου. Τὴν ἀνάστασιν καὶ ζωὴν, ἔχουσαι Γυναῖκες προσφιλῆ, τί ἀποδύρεσθε πικρῶς; παραγίνεται καὶ ζωώσει, τὸν γνήσιον φίλον, τῇ αὐτοῦ ἀναστάσει τὴν ἔγερσιν, πάντων προμηνύων, ὁ πάντων εὐεργέτης. Καταγῶγια μοναστῶν, ἀθροίσθητε ὡς ἄρνες λογικοί, τῷ ἀρχιποίμενι Χριστῷ, ὑπαντῆσαι νῦν κλαδηφόροι, προέρχεται θέλων, ὡς ἀρνίον σφαγῆναι ὁ Κύριος, ὅπως τὴν τοῦ λύκου, ἐξάρη τυραννίδα. Ἐρχομένου πρὸς Βηθσφαγῆ, κρότου σου ποδῶν ὁ δυσμενής, ἤσθετο Αἰδης, καὶ ποδῶν τοῦ Λαζάρου ἤπτετο λέγων· Εἰ μέλλει φωνεῖν σε ἡ ζωή, μὴ μελήσης, ἀλλ' ἐξελθε· ἔγνω τὴν ἐμὴν γάρ, κατάλυσιν ἐν τάχει. Θεοτοκίον. Ἱεραὶ σε τῶν Προφητῶν, κηρύττουσι φωναὶ συμβολικῶς, πύλην καὶ ὄρος καὶ σκηνὴν τὴν ἀγίαν, φωτὸς νεφέλην, ἐξ ἧς τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιαῖ καθήμενοις ἀνέτειλεν, Ἥλιος Παρθένε, ὁ μόνος φωτοδότης. Εἰσμὸς. Ἔτερος. Ἡ δυὰς τῶν Μαθητῶν, ἀποσταλεῖσα φέρει ὑποζύγιον, τῷ ἐπὶ ταῖς νεφέλαις ἐπιβαίνοντι, ὄν		(Συλλειτουργικό. Σελ. 85-116). Συναξάριο. (Τοῦ Μηναίου). Ωιδή Ζ'. Η'. (Τοῦ Μηναίου). Ωιδή Η'. Τοῦ Τριωδίου. Γυναῖκες, ἀφοῦ ἀγαπᾶτε τὴν ἀνάστασι καὶ τὴ ζωὴ, γιατὶ θρηνεῖτε πικρὰ; Ἔρχεται καὶ θά ἀναστήσει τὸ γνήσιο φίλο του, προμηνύοντας μὲ τὴν δική του ἀνάστασι τὴν ἀνάστασι ὄλων ὁ εὐεργέτης ὄλων. Κελιά τῶν Μοναχῶν, συγκεντρωθεῖτε σάν λογικά πρόβατα, γιὰ νὰ προῦπαντήσετε τώρα τὸν Ἀρχιεπίσκοπο τὸν Χριστὸ κρατώντας κλαδιά· Προχωρεῖ ὁ Κύριος μὲ τὴ θέλησή του, νὰ σφαγεῖ ὅπως τὸ ἀρνί, γιὰ νὰ βγάλει ἀπὸ τὴ μέση τὴν τυραννία τοῦ λύκου (τοῦ διαβόλου). Καθὼς ἐρχόσουν ἀπὸ τὴ Βηθσφαγή, αἰσθάνθηκε ὁ ἐχθρικός ἄδης τὸν κρότο τῶν ποδιῶν σου, καὶ ἄγγιζε τὰ πόδια τοῦ Λαζάρου λέγοντας· Ἐάν πρόκειται νὰ σέ φω- νάξει ἡ Ζωή, μὴν καθυστερήσεις, ἀλλὰ βγες· Γιατὶ κα- τάλαβα ὅτι γρήγορα θά καταλυθῶ, (θά ἐξουδετερωθῶ). Θεοτοκίον. Οἱ ἱερεῖς φωνές τῶν Προφητῶν σέ ἀνακηρύττουν συμβολικά πύλη καὶ ὄρος καὶ σκηνὴ ἀγία, νεφέλη τοῦ φωτὸς ἀπὸ τὴν ὁποία ἀνέτειλε γι' αὐτοὺς πού κάθονταν στό σκοτάδι καὶ στή σκιά, Παρθένε, ὁ Ἥλιος, ὁ μόνος φωτοδότης. Εἰσμὸς ἄλλος. Ἡ δυάδα τῶν Μαθητῶν ἀφοῦ στάλθηκε φέρει ἓνα ζῶο, γι' Αὐτόν πού κινεῖται ἐπάνω στὰ σύννεφα· Τὸν

τὰ πάντα ὕμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ θύραις ὁ Χριστός, λοιπὸν ἡ Βηθανία μὴ σκυθρώπαζε· εἰς γὰρ χαρὰν τὸ πένθος μεταβάλλει σου, τὸ σὸν θρέμμα ἐγείρων, Λάζαρον ἐκ τάφου, αὐτὸν ὕμνολογοῦντα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Εἰς Θεὸς οὖν ἡ Τριάς, οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος εἰς υἰότητα, οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος εἰς ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἰδία καὶ ἄμφω, φῶς Θεὸν τὰ τρία, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μόνη ἄφθορος κύεις, μόνη θηλάζεις βρέφος μὴ λοχεύουσα, μόνη τὸν κτίστην τίκτεις, καὶ Δεσπότην σου, εἰ καὶ Μήτηρ καὶ δούλη. Σὲ Παρθενομήτορ, ὕμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῖς φυτοῖς τῶν ἀρετῶν, καὶ αἰσθητῶς τοῖς κλάδοις, ὡς διπλοῦν Χριστόν, ἐτοιμασθῶμεν πάντες ὑποδέξασθαι, ὀχοῦμενον ἐν πῶλῳ, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχοῦμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως

ὁποῖο τὰ πάντα ὕμνοῦν καὶ τὸν ὑπερυψώνουν σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Πρὸ τῶν πυλῶν εἶναι ὁ Χριστός· λοιπὸν, Βηθανία, μὴ σκυθροπάξεις· Γιατί μεταβάλλει τὸ πένθος σου σέ χαρὰ ἀναστήνοντας ἀπὸ τὸν τάφο τὸν Λάζαρο πού ἔθρεψες, ὁ ὁποῖος τὸν ὕμνολογεῖ.

Δοξολογοῦμε Πατέρα, Υἱόν καὶ Ἅγιο Πνεῦμα τὸν Κύριο.

Ἕνας Θεός λοιπὸν εἶναι ἡ ἅγια Τριάδα, χωρὶς νὰ ἀλλάξει ὁ Πατέρας σέ Υἱό, οὔτε ὁ Υἱός νὰ μετατρέπεται σέ ἐκπόρευμα (σέ ἅγιο Πνεῦμα), ἀλλὰ δοξάζω αἰῶνια καὶ ἰδιαίτερος καὶ τὰ τρία Πρόσωπα μαζί ὡς φῶς καὶ Θεό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μόνη Ἐσύ γεννᾷς, χωρὶς νὰ φθαρεῖς, Μόνη θηλάζεις βρέφος, χωρὶς νὰ εἶσαι λεχῶνα, μόνη Ἐσύ γεννᾷς τὸν Κτίστη καὶ Κύριό σου, μολονότι εἶσαι καὶ Μητέρα καὶ δούλη. Ἐσένα, Μητέρα Παρθένε, ὕμνοῦμε στους αἰῶνες.

Δόξα σ' ἐσένα, Θεέ μας, δόξα σ' ἐσένα.

Μέ τὰ φυτὰ τῶν ἀρετῶν καὶ μέ τὰ αἰσθητὰ (φυτὰ), τὰ κλαδιά, ἄς ἐτοιμασθοῦμε ὅλοι, νὰ ὑποδεχθοῦμε ὡς διπλό τὸν Χριστό, πού ἔρχεται καβάλα σέ πῶλο (πουλάρι)· Αὐτὸν ὑπερυψώνουμε σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Ἦμνοῦμε, δοξολογοῦμε καὶ προσκυνοῦμε τὸν Κύριο.

Ὁ Εἰρμός.

Ἄγγελοι καὶ Οὐρανοί, Αὐτὸν πού εἶναι ἀνεβασμένος ἐπάνω σέ ἔνδοξο θρόνο, καὶ δοξάζεται ἀκατάπαυστα ὡς

δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 39-40).

Ωιδή Θ'.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἴδὸν προανεφώνεις, ἀναβαίνομεν, Ἰησοῦ, πρὸς Πόλιν, τὴν ἀγίαν, καὶ χερσὶν μαιφόνων ἀληθῶς, παραδοθήσομαι σταυρῶ, ἀποκτανθῆναι σαρκί.

Θανάτου θέλων Λόγε, ἐξαρπάσαι φίλον τὸν σόν, σαρκὶ θανατωθῆναι δι' ἡμᾶς, κατεπείγη τοὺς βροτούς, ἀθανατίζων τοὺς πιστούς, μόνε ἀθάνατε.

Βαῖα σωφροσύνης, ἐπισείσωμεν τῷ Χριστῷ, ἐν πῶλῳ μετριάζοντι σαρκί, καὶ προσείπωμεν αὐτῷ· Ἐπὶ τὸ πάθος ὁ ἐλθὼν, εὐλογητὸς εἶ, Σωτήρ.

Θεοτοκίον.

Φρικτὴ σου ἡ λοχεία, Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ· διό σε μακαρίζομεν πιστῶς, καὶ δοξάζομεν σεπτῶς, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰρμός ἄλλος.

Ἄρτι ἀποστέλλων, τοὺς Μαθητὰς Χριστὸς ἔφη· Λύσαντές μοι πῶλον, ἀγάγετε ἐπιβῆναι, ἵνα λύσω τῆς ἀλογίας τὰ ἔθνη, καὶ καθυποτάξω, ὡς Υἱὸς τῷ Πατρί.

Ἔρχεται ὁ Κύριος, ἀνοιξόν σου τὰς πύλας,

Θεός, δοξολογεῖτε, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψώνετε τον σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελ. 39-40).

Ωιδή Θ'.

Τοῦ Τριωδίου.

Φώναζες προκαταβολικά, Ἰησοῦ· Νά, ἀνεβαίνουμε στήν ἀγία Πόλη, καί μέ χέρια φονικά ἀληθινά θά παραδοθῶ στόν Σταυρό, γιά νά θανατωθῶ σωματικά.

Θέλονας νά ἀρπάξεις ἀπό τόν θάνατο, Λόγε τοῦ Θεοῦ, τόν φίλο σου, βιάζεσαι νά θανατωθεῖς σαρκικά γιά μᾶς τοὺς ἀνθρώπους, προσφέροντας ἀθανασία στοὺς πιστούς, μόνε ἀθάνατε.

Βαῖα (κλαδιά) σωφροσύνης, ἄς κινήσουμε μπροστά στόν Χριστό, ὁ ὁποῖος ταπεινώνεται σαρκικά καθισμένος ἐπάνω στόν πῶλο (τό πουλαράκι) καί ἄς τοῦ ποῦμε· Ἐσύ πού ἦλθες στό πάθος, Σωτήρα, εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.

Θεοτοκίον.

Προκαλεῖ φρίκη ἡ λοχεία σου (ἡ μητρότητά σου), Θεοτόκε Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτό σέ μακαρίζουμε μέ πίστη, καί σέ δοξάζουμε σεμνά οἱ γενεές τῶν γενεῶν στοὺς αἰῶνες. Ἀμήν.

Εἰρμός ἄλλος.

Πρὸ ὀλίγου ὁ Χριστὸς ἀποστέλλοντας τοὺς Μαθητὲς εἶπε· Ἀφοῦ λύσετε τό πουλάρι, φέρτε το σ' ἐμένα, νά ἀνεβῶ, γιά νά ἐλευθερώσω τὰ ἔθνη ἀπό τόν παραλογισμό, καί νά τὰ ὑποτάξω ὡς Υἱὸς στόν Πατέρα.

Ἔρχεται ὁ Κύριος, ἀνοιξε τίς πύλες σου, Βηθανία,

Βηθανία πρόσδεξαι, ἐν πίστει τὸν Δεσπότην· καὶ γὰρ ἦκει ἐξαναστῆσαι ἐκ τάφου, Λάζαρον ὡς ὁ μόνος παντοδύναμος.

Δόξα...

Τὸ τρισσοφαῆς Κύριε, τῆς σῆς μοναρχίας, ἐκφαντορικαῖς λάμπουσιν, εἰς νοῦν ἡμῶν ἀστράπτου, ἀπὸ πλάνης πολυσχιδοῦς ἐπιστρέφει, πρὸς ἐνωτικὴν ἡμᾶς ἐνθέωσιν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Χαίροις τὸ παλάτιον, τοῦ πάντων Βασιλέως, δι' ἧς τὰ βασίλεια οὐρανῶν ἠνεώχθη, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεοτόκε Παρθένε, καὶ ἡ μετὰ Ἀγγέλων συγκατοίκησις.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, ἦκατε ἀθροίσθητε, σὺν ἡμῖν βαΐοφόροι, ὑπαντῆσαι τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότη· ἔρχεται γὰρ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

«Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτη, ἐν πυρὶ καὶ βάρῳ, τόκον τὸν τῆς Αἰιπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν».

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,

δέξου μέ πίστη τὸν Κύριο· Γιατί ἦλθε νὰ ἀναστήσει ἀπὸ τὸν τάφο τὸν Λάζαρο, ὡς ὁ μόνος παντοδύναμος.

Δόξα...

Ἡ τριπλὴ λάμψη, Κύριε, τῆς δικῆς σου ἐνιαίας ἐξουσίας, ἀστράφτοντας στό νοῦ μας μέ διαφωτιστικὲς λάμπεις μᾶς ἐπιστρέφει ἀπὸ τὴν πολύμορφη πλάνη, γιὰ νὰ ἐνωθοῦμε μέ τὸν Θεό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ παλάτι τοῦ Βασιλιᾶ τῶν πάντων, ἐσύ μέ τὴν ὁποία ἀνοίχθηκαν γι' αὐτούς πού κατοικοῦν στή γῆ, τὰ βασίλεια τῶν οὐρανῶν, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ ἡ συγκατοίκηση μαζί μέ τοὺς Ἀγγέλους.

Δόξα σ' ἐσένα, Θεέ μας, δόξα σ' ἐσένα.

Ἔσεῖς πού εἴσθε στίς ἐρήμους καὶ στά ὄρη καὶ στίς σπηλιές, ἐλάτε, συναχθεῖτε μαζί μας κρατώντας Βαῖα, νὰ προῦπαντήσουμε τὸ Βασιλιά καὶ Κύριο· Γιατί ἔρχεται νὰ σώσει τίς ψυχές μας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὴ γέννηση τῆς παντοτεινῆς Παρθένου πού φανερώθηκε προκαταβολικά στό ὄρος, στόν Νομοθέτη Μωυσῆ μέ τὴ φωτιά καὶ τὴ βάρῳ, γιὰ τὴ σωτηρία ἡμῶν τῶν πιστῶν, τὴ μεγαλύνουμε μέ ἀκατάπαυστους ὕμνους.

Εἶναι ἄξιο ἀληθινά, νὰ μακαρίζουμε ἐσένα τὴ Θεοτόκο, τὴν πάντα ἄξια γιὰ μακαρισμό, καὶ παναμόλυνη, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ μας· Τὴν πιὸ τιμημένη ἀπὸ τὰ Χερουβίμ καὶ ἀσύγκριτα πιὸ ἐνδοξη ἀπὸ τὰ Σεραφίμ, πού γέννησες χωρὶς φθορά ν Λόγο τοῦ Θεοῦ, τὴν πραγματι-

τήν ὄντως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν. Μικρά Συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 40). Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 138-139). Αἶνοι. (Ψαλμοί τῶν αἰνῶν). (Συλλειτουργικόν. Σελ. 40-42,-43). Μικρά Δοξολογία. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 48-50). Πληρωτικά. Κεφαλοκλισία. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 46-48). Ἀπόστιχα. Τροπάρια. Τοῦ Τριωδίου. Περιφρονήσασα ψυχή μου τῶν θείων χρησμάτων, εὐάλωτος γέγονας, ταῖς μηχαναῖς τοῦ ἐχθροῦ· οἰκεία ῥοπή, παραδοθεῖσα τῇ φθορᾷ, καί καρωθεῖσα ὑπὸ ἁμαρτίας πολλῆς, τὸ θεότευκτον ἄμφιον ἐρρύπωσας, καὶ ἀνευτρέπιστον τοῦ βασιλικοῦ γάμου πεποίηκας· ἀλλ' ἵνα μὴ σὺν τῇ ἁμαρτία ἐλκυσθῆς, καὶ ὑποκεκρυμμένη τῶν παθῶν τῷ ἐνδύματι, ἀνακλιθεῖσα, τὰς εὐθύνας τῆς εισόδου εἰσπραχθῆς, καὶ τοῦ νυμφῶνος ἐκβληθῆς, τῷ Σωτήρι κράξον. Τὸ φοβερὸν ὄμμα, ὁ λαβὼν ὄπερ εἰμί, καὶ ὃς ἦς μὴ ἐάσας, καὶ πρὸ Σταυροῦ, χλαμύδα ἐμπαιγμοῦ δι' ἐμέ φορέσας, τὸν σάκκον μου διάρρηξον, καὶ εὐφροσύνην ἀμφιάσον, καὶ ἐκ σκότους ἐξώτερον, καὶ κλαυθμοῦ αἰωνίου ῥῦσαί με, καὶ ἐλέησόν με. (Δίς).		κή Θεοτόκο, ἐσένα μεγαλύνουμε. Μικρὴ Συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σελ. 40). Φωταγωγικό τοῦ ἤχου. (Συλλειτουργικό. Σελ. 138-139). Αἶνοι. (Ψαλμοί τῶν αἰνῶν). (Συλλειτουργικό. Σελ. 40-42,-43). Μικρὴ Δοξολογία. (Συλλειτουργικό. Σελ. 48-50). Πληρωτικά. Κεφαλοκλισία. (Συλλειτουργικό. Σελ. 46-48). Ἀπόστιχα. Τροπάρια. Τοῦ Τριωδίου. Ἐπειδὴ περιφρόνησες, ψυχή μου, τίς θεϊκὲς ἐντολές, ἔγινες εὐάλωτη (εὐκόλα αἰχμάλωτη) στίς παγίδες τοῦ ἐχθροῦ· Ἀφοῦ μέ δική σου παρόρμηση παραδόθηκες στὴ φθορά, καὶ ναρκώθηκες ἀπὸ πολλή ἁμαρτία, τὴ στολή σου τὴν κατασκευασμένη ἀπὸ τὸν Θεὸ τὴν ρύπανες (τὴν λέρωσες) καὶ τὴν ἔκανες ἀκατάλληλη γιὰ τὸν βασιλικὸ γάμο· Ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴ συρθεῖς μαζί μέ τὴν ἁμαρτία, καὶ κρυμμένη μέσα στοῦ ἐνδυμα τῶν παθῶν, ἀφοῦ καθίσεις (στοῦ γαμήλιο τραπέζι) σοῦ ζητηθοῦν εὐθύνες (κατηγορηθεῖς) καὶ σέ βγάλουν ἀπὸ τὸν νυμφῶνα, κραύγασε στοῦ Σωτήρα· Ἐσὺ τὸ φοβερό Μάτι, ὁ ὁποῖος ἐπῆρες αὐτό πού εἶμαι, καὶ δέν ἄφησες αὐτό πού ἦσουν, καὶ ὁ ὁποῖος πρὶν ἀπὸ τὸν Σταυρὸ φόρεσες γιὰ μένα χλαμύδα ἐμπαιγμοῦ, σχίσε μου τὸν σάκκο (τό πένθιμο ἐνδυμα) πού φορῶ, καὶ ντύσε με μέ εὐφροσύνη, καὶ ἀπὸ τό πῶ βαθύ σκοτάδι τῆς κολάσεως καὶ τό αἰώνιο κλάμα,

Στίχοι τῶν Ἀποστίχων. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 50). Μαρτυρικόν. Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει, τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα... Τὴν ψυχωφελῆ, πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν Ἑβδομάδα τοῦ Πάθους σου, αἰτοῦμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε, τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ τὴν ἄφατον δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, ὁμοφρόνως μελωδοῦντες, Κύριε, δόξα σοι. Καὶ νῦν ... (Τὸ αὐτὸ). Ἀγαθὸν τό ἐξομολογεῖσθαι... Καὶ ὑπόλοιπα. (Ὅρθρος Καθαρᾶς Δευτέρας. Σελ. 127-128). Κύριε, ἐλέησον. (Μ'). Εὐχὴ τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ. (Σελ. 128). Καὶ εὐθέως αἱ ὼραι. ΩΡΑ Α'. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 139-146-147). ΩΡΑ Γ'.		λύτρωσέ με καὶ σῶσε με. (Δίς). Στίχοι τῶν Ἀποστίχων. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 50). Μαρτυρικό. Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ ἐλάτε ὅλοι οἱ λαοί, νά τοὺς τιμήσουμε μέ ὕμνους καὶ ᾠσματα πνευματικά, τοὺς φωστῆρες τοῦ κόσμου καὶ κήρυκες τῆς Πίστεως, τὴν ἀστείρευτη πηγὴ, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀναβλύζουν γιὰ τοὺς πιστοὺς οἱ θεραπείες· Μέ τίς ἰκεσίες αὐτῶν, Χριστέ Θεέ μας, δώρισε τὴν εἰρήνην στόν κόσμο σου καὶ στίς ψυ- χές μας τό μέγα ἔλεός. Δόξα... Ἀφοῦ ἐκπληρώσαμε τὴ ψυχωφέλιμη Τεσσαρακοστή, ζητοῦμε, νά δοῦμε, Φιλάνθρωπε, καὶ τὴν Ἁγία Ἑβδομάδα τοῦ Πάθους σου, γιὰ νά δοξάσουμε κατὰ τὴ διάρκειά της τὰ μεγαλεῖα σου, καὶ τὴν ἀνέκφραστη συ- γκατάβασή σου γιὰ μᾶς, μελωδώντας μέ ἓνα φρόνημα· Κύριε, δόξα σ' ἐσένα. Καὶ νῦν ... (Τὸ ἴδιο). Ἀγαθὸν τό ἐξομολογεῖσθαι... Καὶ ὑπόλοιπα. (Ὅρθρος Καθαρᾶς Δευτέρας. Σελ. 127-128). Κύριε, ἐλέησον. (Μ'). Εὐχὴ τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ. (Σελ. 128). Καὶ ἀμέσως οἱ ὼρες. ΩΡΑ Α'. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 139-146-147). ΩΡΑ Γ'.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 147-153). ΩΡΑ. ΣΤ'. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 153-158-160). Εἰς τὴν Τριθέκτην. Τροπᾶριον τῆς Προφητείας. Ἀνυπόστατος Κύριε ἡ ὀργή, τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου· καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἀτενίσαι, καὶ αἰτῆσαι παρὰ σοῦ ἔλεος, μὴ τῷ θυμῷ σου, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου ἀπολέσης ἡμᾶς, οὐς ἐκ γῆς τῇ χειρὶ σου ἔπλασας. Δόξα... Καὶ νῦν ... (Τὸ αὐτὸ). Προκείμενον. Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευόμεθα. Στίχ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι. Ἀναγνώσματα. Προφητεία Ἡσαΐου. (ΞΣΤ', 10-24). Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ, πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν, χάριτε ἅμα αὐτῇ χαρᾷ πάντες ὅσοι ἐπενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ, ἵνα θηλάσητε, καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς, καὶ ἵνα ἐκθηλάσαντες, τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος· Ἴδού ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτούς, ὡς ποταμὸς εἰρήνης, καὶ ὡς χειμάρρους ἐπικλύζων δόξαν ἐθνῶν, τὰ παιδιὰ αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται, καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται, ὡς εἶ τινα μήτηρ		(Συλλειτουργικόν. Σελ. 147-153). ΩΡΑ. ΣΤ'. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 153-158-160). Τριθέκτη. Τροπᾶριον τῆς Προφητείας. Εἶναι ἀβυσσαλέα ἡ ὀργή τῆς ἀπειλῆς σου ἐναντίον τῶν ἀμαρτωλῶν· Καὶ δέν εἴμαστε ἄξιοι, νὰ σέ ἀτενίσουμε καὶ νὰ ζητήσουμε ἀπὸ σένα ἔλεος· Μὴ μᾶς καταστρέψεις μέ τό θυμό ου οὔτε μέ τὴν ὀργή σου, ἐμᾶς τούς ὁποίους ἔπλασες ἀπὸ τῆ γῆ μέ τό χέρι σου. Δόξα... Καὶ νῦν ... (Τὸ ἴδιο). Προκείμενο. Εὐφράνθηκα μέ ἐκείνους πού μου εἶπαν· Θά πᾶμε στόν οἶκο τοῦ Κυρίου. Στίχ. Γιά χάρη τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας ζήτησα ἀγαθὰ γιά σένα, Ἱερουσαλήμ. Ἀναγνώσματα. Προφητεία τοῦ Ἡσαΐα. (ΞΣΤ'. 10-24). Εὐφραίνου, Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίστε μέσα σ' αὐτήν ὅλοι, ὅσοι τὴν ἀγαπᾶτε. Χαρεῖτε μαζί της μέ χα- ρά, ὅλοι ὅσοι πενθεῖτε γιά τίς θλίψεις της, γιά νὰ θηλά- σετε καὶ νὰ χορτάσετε ἀπὸ τό στήθος της πού παρηγορεῖ (ἐνισχύει), ὥστε ἀφοῦ θηλάσετε, νὰ ἀπολαύσετε τό γάλα της, ὅταν ἔλθει ἡ δόξα της. Διότι αὐτά λέγει ὁ Κύριος· Νά, ἐγὼ θά στραφῶ πρὸς αὐτούς σάν ποταμὸς εἰρήνης, καὶ σάν χειμάρρος, πού τούς πλημμυρίζει μέ τῆ δόξα τῶν ἐθνῶν· Τά παιδιὰ τους θά ύψωθοῦν στοὺς ὤμους τους, καὶ στά γόνατά τους θά παρηγορηθοῦν. Ὅπως κάποιον τόν παρηγορεῖ ἡ Μητέ-

παρακαλέσει, οὕτω καὶ γὰρ παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ παρακληθήσεσθε. Καὶ ὄψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδιά ὑμῶν, καὶ τὰ ὀσῆα ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ, καὶ γνωστὴ ἔσται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν. Ἴδου γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἤξει, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν, καὶ ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός· ἐν γὰρ τῷ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σὰρξ. Πολλοὶ τραυματῖαι ἔσονται ὑπὸ Κυρίου, οἱ ἀγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους, καὶ ἐν τοῖς προθύροις οἱ ἐσθίοντες κρέας ὕειον, καὶ τὰ βδελύγματα, καὶ τὸν μῦν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναλωθήσονται, εἶπε Κύριος· καὶ γὰρ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν ἐπίσταμαι, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ἤξουσι, καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου, καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον, καὶ ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη, εἰς Θαρσεῖς, καὶ Φοῦδ, καὶ Λοῦδ, καὶ Μοσόχ, καὶ εἰς Θοβέλ, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόρρω, οἱ οὐκ ἀκηκόασί μου τὸ ὄνομα, οὔτε ἐωράκασί μου τὴν δόξαν. Καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἄξουσι τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, δῶρον Κυρίῳ, μεθ' ἵππων καὶ ἀρμάτων ἐν λαμπήναις ἡμιόνων, μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, εἶπε Κύριος· ὡς ἂν εἰσενέγκοιεν ἐμοὶ

ρα του, ἔτσι κι ἐγὼ θὰ σᾶς παρηγορήσω, καὶ θὰ βρῆτε παρηγοριά στὴν Ἱερουσαλήμ. Θὰ δεῖτε (τό ξαναζωντάνεμα τῆς Ἱερουσαλήμ), καὶ θὰ χαρεῖ ἡ καρδιά σας, καὶ τὰ ὀσῆα σας θὰ δροσισθοῦν ὅπως ἡ χλόη. Καὶ θὰ γίνει γνωστὴ ἡ δύναμη τοῦ Κυρίου, σὲ ὅσους τὸν σέβονται, καὶ θὰ ἀπειλήσει τοὺς ἀνυπότακτους. Διότι νά, ὁ Κύριος θὰ ἔλθει ὡς φωτιά, καὶ ὡς καταιγίδα τὰ πολεμικὰ ἄρματα του, γιὰ νά ἐπιβάλλει μέ θυμὸ τῆ δίκαιη τιμωρία του, καὶ νά τοὺς ἐξαφανίσει μέ πύρινη φλόγα. Διότι μέ τῆ φωτιά τοῦ Κυρίου θὰ κριθεῖ ὅλη ἡ γῆ, καὶ μέ τό σπαθὶ του κάθε ἄνθρωπος· Πολλοὶ θὰ εἶναι οἱ τιμωρημένοι ἀπὸ τὸν Κύριο. Καὶ αὐτοὶ θὰ εἶναι, ὅσοι ὑποβάλλονται σὲ τελετές ἐξαγνισμῶν καὶ καθαρισμῶν στὰ εἰδωλολατρικὰ δασύλλια καὶ στὰ πρόθυρα τῶν εἰδωλολατρικῶν ναῶν, καὶ τρῶνε χοιρινὸ κρέας καὶ τὰ σιχαμερὰ ἐρπετὰ καὶ τοὺς ποντικούς, ὅλοι αὐτοὶ θὰ καταστραφοῦν ταυτόχρονα λέγει ὁ Κύριος. Καὶ ἐγὼ γνωρίζω τὰ ἔργα τους καὶ τοὺς λογισμοὺς τους, καὶ ἔρχομαι νά συγκεντρώσω ὅλα τὰ ἔθνη μέ τίς διάφορες γλώσσες, καὶ θὰ ἔλθουν καὶ θὰ δοῦν τὴ δόξα μου. Καὶ θὰ κάνω σ' αὐτοὺς θαυμαστά γεγονότα, καὶ θὰ στείλω τοὺς λυτρωμένους ἀπὸ μένα στὰ ἔθνη, στὴν Ταρτησό (Φοινικικὴ ἀποικία στὴν Ἰσπανία), στοὺς Φοῦδ καὶ Λοῦδ (λαοὶ κοντὰ στὴν Αἴγυπτο), στοὺς Μοσόχ καὶ τοὺς Θοβέλ (στὰ νοτιανατολικά καὶ νότια τῆς μαύρης θάλασσας), καὶ στὴν Ἑλλάδα καὶ στὰ μακρινὰ νησιά (τῆς Μεσογείου), οἱ ὁποῖοι δὲν ἄκουσαν τό ὄνομά μου, καὶ δὲν εἶδαν τὴ δόξα μου, καὶ αὐτοὶ θὰ ἀναγγεῖλουν τὴ δόξα μου στὰ ἔθνη. Καὶ αὐτοὶ οἱ ξένοι θὰ φέρουν τοὺς

οί υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν μετὰ εὐφροσύνης, καὶ μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἀπ' αὐτῶν λήψομαι Ἱερεῖς καὶ Λευῖτας, εἶπε Κύριος. Ὁν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινός, καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐγὼ ποιῶ, μένει ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος· οὕτω στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν, καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν. Καὶ ἔσται μὴν ἐκ μηνός, καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου, καὶ ἦξει πᾶσα σὰρξ τοῦ προσκυνῆσαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, εἶπε Κύριος. Καὶ ἐξελεύσονται, καὶ ὄψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί· ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσῃ, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται, καὶ ἔσονται εἰς ὄρασιν πάση σαρκί.

Προκείμενον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ΣΤ'. Ὁρας.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 158-160).

Θ'. ΩΡΑ'.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 160-167-173).

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 1-6).

ἀδελφούς σας ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη ὡς δῶρο στὸν Κύριο, μέ ἄλογα καὶ μέ ἄρματα, μέ ἄμαξες σκεπασμένες μέ στέ-
γαστρα γιὰ τὸν ἥλιο, πού σέρνονται ἀπὸ ἡμιόνους (μου-
λάρια) στὴν ἀγία πόλη τὴν Ἱερουσαλήμ, εἶπε ὁ Κύριος,
γιὰ νὰ προσφέρουν σ' ἐμένα οἱ Ἰσραηλίτες τίς θυσίες
τους μέ ψαλμούς στὸν οἶκο τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀπ' αὐτοὺς
θά λάβω ἱερεῖς καὶ Λευῖτες, εἶπε ὁ Κύριος. Ὅπως ὁ και-
νούριος οὐρανὸς καὶ ἡ καινούρια γῆ, πού θά κάνω, θά
παραμένουν μπροστά μου, λέγει ὁ Κύριος, ἔτσι θά
ὑψωθοῦν οἱ ἀπόγονοί σας καὶ τὸ ὄνομά σας. Καὶ ἀπὸ
μῆνα σὲ μῆνα καὶ ἀπὸ Σάββατο σὲ Σάββατο, θά ἔρχεται
κάθε ἄνθρωπος, νὰ μέ προσκυνήσῃ στὴν Ἱερουσαλήμ,
εἶπε ὁ Κύριος. Καὶ θά βγοῦν καὶ θά δοῦν τὰ ὀστά τῶν
ἀνθρώπων πού ἔγιναν παραβάτες τοῦ νόμου μου· Τό
σκουλήκι πού θά τοὺς κατατρώγει δέν θά πεθάνει καὶ ἡ
φωτιά πού θά τοὺς κατακαίει δέν θά σβῆσει, καὶ θά
εἶναι παραδειγματικό θέαμα γιὰ κάθε ἄνθρωπο.

Προκείμενο.

Ἐλέησέ μας, Κύριε, ἐλέησέ μας.

Στίχ. Σ' ἐσένα ὑψωσα τὰ μάτια μου.

Καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῆς ΣΤ'. Ὁρας.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 158-160).

Θ'. ΩΡΑ.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 160-167-173).

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 1-6).

Τά «Πρός Κύριον...». (Συλλειτουργικόν. Σελ. 326-335). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 6-9). Τροπάρια. (Τοῦ Τριωδίου). Τὴν ψυχωφελῆ, πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα τοῦ Πάθους σου, αἰτοῦμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε, τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ τὴν ἄφατον δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, ὁμοφρόνως μελωδοῦντες, Κύριε δόξα σοι. (Δίς). Μάρτυρες Κυρίου, ἰκετεύσατε τὸν Θεόν ἡμῶν, καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἰλασμόν τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα. Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, ὁ μέλλον γνώμη τάφον οἰκεῖν, ἐπηρώτας· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν, μαθῶν δὲ ὁ οὐκ ἠγνόεις, ἐφώνεις ὄν ἐπόθεις· Λάζαρε δεῦρο ἔξω, καὶ ἐπήκουσεν ὁ ἄπνους, τῷ πνοῆν αὐτῷ δίδόντι, σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν. (Δίς). Κύριε, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ τετραήμερου, ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθες Λαζάρου, καὶ ἐπὶ φίλῳ δάκρυα ῥάνας, νεκρὸν τετραήμερον ἠγειρας, ὁ στάχυς τῆς ζωῆς· διὸ θάνατος ἐδέθη φωνῇ, τὰ σπάργανα ἐλύθη χερσί· τότε χαρᾶς ἐπληροῦτο, τὸ στίφος τῶν Μαθητῶν, καὶ μία παρὰ πάντων, ἐλειτουργεῖτο συμφωνία· Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ,		Τά «Πρός Κύριον... ». (Συλλειτουργικόν. Σελ. 326-335). Κύριε ἐκέκραξα. (Συλλειτουργικό. Σελ. 6-9). Τροπάρια. (Τοῦ Τριωδίου). Ἀφοῦ ἐκπληρώσαμε τὴ ψυχωφέλιμη Τεσσαρακοστή, ζητοῦμε, νά δοῦμε, Φιλάνθρωπε, καὶ τὴν Ἁγία ἑβδομάδα τοῦ Πάθους σου, γιὰ νά δοξάσουμε κατὰ τὴ διάρκειά της τὰ μεγαλεῖα σου, καὶ τὴν ἀνέκφραστη συ- γκατάβασή σου γιὰ μᾶς, μελωδώντας μέ ἓνα φρόνημα· Κύριε, δόξα σ' ἐσένα. (Δίς). Μάρτυρες, Κυρίου ἰκετεύσατε τὸν Θεό μας, καὶ ζητήστε γιὰ τίς ψυχές μας πλῆθος εὐσπλαχνίας καὶ τὴ συγχώρηση τῶν πολλῶν ἁμαρτημάτων μας, σᾶς παρακαλοῦμε. Κύριε, θέλοντας νά δεῖς τὸν τάφο τοῦ Λαζάρου, Ἐσύ πού ἐπρόκειτο νά κατοικήσεις τάφο μέ τὴ συγκατάθεσή σου, ἐρωτοῦσες· Ποῦ τὸν ἐτοποθετήσατε; Καὶ ἀφοῦ ἔμαθες, αὐτό πού δέν ἀγνοῦσες, φώναζες σ' αὐτόν πού ἀγαποῦσες· Λάζαρε, ἔλα ἔξω· Καὶ ὑπάκουσε ὁ νεκρός σ' Αὐτόν πού τοῦ ἔδωσε τὴ ζωή, σ' ἐσένα τὸν Σωτήρα τῶν ψυχῶν μας. (Δίς). Κύριε, στὸν τάφο τοῦ τετραήμερου ἦλθες ἐπάνω ἀπὸ τὸ μνήμα τοῦ Λαζάρου, καὶ ἀφοῦ ἔχυσες δάκρυα γιὰ τὸν φίλο σου, τὸν ἀνέστησες νεκρὸ τετραήμερο, Ἐσύ πού εἶσαι τὸ στάχυ τῆς ζωῆς· Γί' αὐτό ὁ θάνατος δέθηκε μέ τὴ φωνή σου, τὰ σάβανα λύθηκαν μέ τὰ χέρια· Τότε γέμιζε μέ χαρὰ τὸ πλῆθος τῶν Μαθητῶν καὶ ἀπὸ ὅλους ἔτελειτο μία ὁμόφωνη ψαλμωδία. Εἶσαι δοξασμένος,

ἐλέησον ἡμᾶς. (Δίς).

Κύριε, ἡ φωνή σου κατέλυσε, τοῦ Ἄιδου τὰ βασίλεια, καὶ ὁ λόγος τῆς ἐξουσίας σου, ἤγειρεν ἐκ τάφου τετραήμερον, καὶ γέγονεν ὁ Λάζαρος, τῆς παλιγγενεσίας, προοίμιον σωτήριον. Πάντα δυνατὰ σοι Δέσποτα, τῷ πάντων Βασιλεῖ, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, πιστῶσαι θέλων τοὺς Μαθητάς σου, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἐγερσιν, ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου παραγέγονας, καὶ φωνήσαντός σου τοῦτον, ὁ Ἄιδης ἐσκυλεύθη, καὶ ἀπέλυσε τὸν τετραήμερον, βοῶντά σοι· Εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Κύριε, παραλαμβάνων τοὺς Μαθητάς σου, ἐν Βηθανία παρεγένου, ἵνα ἐγείρης τὸν Λάζαρον, καὶ δακρύσας ἐπ' αὐτόν, νόμῳ φύσεως ἀνθρωπίνης, ὡς Θεός, τοῦτον τετραήμερον ἤγειρας, καὶ ἐβόα σοι, Σωτήρ· Εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Δόξα...

Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου ὁ Σωτήρ ἡμῶν, καὶ φωνήσας τὸν νεκρόν, ὡς ἐξ ὕπνου ἐξανέστησας, ἀπεσεῖσατο τὴν φθορὰν τῆς ἀφθαρσίας τῷ πνεύματι, καὶ συνεξῆλθε τῷ λόγῳ, δεδεμένος κειρίαις. Πάντα δύνασαι, πάντα σοι δουλεύει Φιλάνθρωπε, πάντα σοι ὑποτέτακται, Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Σωτήρα, ἐλέησέ μας. (Δίς).

Κύριε, ἡ φωνή σου κατέλυσε τὰ βασίλεια τοῦ ἄδη, καὶ ὁ λόγος τῆς ἐξουσίας σου ἀνέστησε ἀπὸ τὸν τάφο νεκρό τετραήμερο· Καὶ ἔγινε ὁ Λάζαρος ἡ σωτηριώδης ἀρχὴ τῆς ἀναδημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου. Ὅλα εἶναι δυνατὰ, Κύριε, σ' ἐσένα τὸ Βασιλιά τῶν πάντων· Δώρισε στοὺς δούλους σου συγχώρηση καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κύριε, θέλοντας νὰ πιστοποιήσεις (νὰ βεβαιώσεις) στοὺς Μαθητές σου τὴν Ἀνάστασή σου ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ἦλθες στό μνήμα τοῦ Λαζάρου· Καὶ ὅταν τὸν φώναξες, ὁ ἄδης λαφυραγωγήθηκε, καὶ ἄφησε ἐλεύθερο τὸν τετραήμερο, πού σου ἔλεγε· Δοξασμένε Κύριε, δόξα σ' ἐσένα.

Κύριε, παραλαμβάνοντας τοὺς Μαθητές σου ἦλθες στή Βηθανία, γιὰ νὰ ἀναστήσεις τὸν Λάζαρο· Καὶ ἀφοῦ ἐδάκρυσες γι' αὐτόν σύμφωνα μέ τὸ νόμο τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, τὸν ἀνέστησες τατραήμερο ὡς Θεός· Κι ἐφώναζε σ' ἐσένα, Σωτήρα· Δοξασμένε Κύριε, δόξα σ' ἐσένα.

Δόξα...

Αφοῦ στάθηκες ἐπάνω ἀπὸ τὸ μνήμα τοῦ Λαζάρου, Σωτήρα μας, καὶ φώναξες, ἀνέστησες τὸν νεκρό σάν ἀπὸ ὕπνο· Τίναξε ἀπὸ πάνω του τὴ φθορὰ μέ τὴν πνοὴ τῆς ἀφθαρσίας, καὶ βγήκε ταυτόχρονα μέ τὸ λόγο σου δεμένος μέ τὰ σάβανα. Ὅλα τὰ μπορεῖς, ὅλα σέ ὑπηρετοῦν, Φιλάνθρωπε, ὅλα ὑποτάσσονται σ' ἐσένα, Σωτήρα μας, δόξα σ' ἐσένα.

Καὶ νῦν...

Τὴν ψυχωφελὴ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν· Χαίροις πόλις Βηθανία, πατρὶς ἢ τοῦ Λαζάρου, χαίρετε Μάρθα καὶ Μαρία, αἱ τούτου ἀδελφαί· αὐριον Χριστός παραγίνεται, ζωῶσαι ῥήματι, τὸν τεθνεῶτα ἀδελφόν· οὗ φωνῆς ἀκούσας, ὁ πικρὸς καὶ ἀκόρεστος Αἰδης, φόβῳ τρομάξας, καὶ μέγα στενάξας, ἀπολύσει Λάζαρον, κειρίαις ἐσφιγμένον, οὗ τῷ θαύματι, δῆμος Ἑβραίων ἐκπλαγεῖς, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, αὐτῷ προσυπαντήσουσι, καὶ ὀφθήσονται εὐφημοῦντες παῖδες, ὃν φθονοῦσι πατέρες. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 9-11). Προκείμενον. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου. Στίχ. Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Ἀναγνώσματα. Γένεσις. (ΜΘ'. 33-Ν'. 26). Κατέπαυσεν Ἰακώβ, ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην, ἐξέλιπε, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐπιπεσὼν Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἔκλαυσε πικρῶς ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν. Καὶ προσέταξεν, Ἰωσήφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς, ἐνταφιάσαι τὸν		Ἀφοῦ ἐκπληρώσαμε τὴν ψυχωφέλιμη Τεσσαρακο- στή, ἄς φωνάξουμε· Χαῖρε πόλη Βηθανία, πατρίδα τοῦ Λαζάρου· Χαίρετε, Μάρθα καὶ Μαρία, οἱ ἀδελφές του· Αὐριο ἔρχεται ὁ Χριστός, νὰ δώσει ζωὴ μέ τό λόγο του στόν νεκρό ἀδελφό σας· Τοῦ ὁποίου τὴ φωνὴ ἀκούοντας ὁ πικρὸς καὶ ἀχόρταγος ἄδης, τρομαγμένος ἀπὸ φόβο, καὶ ἀναστενάζοντας δυνατὰ θὰ ἀφήσει τὸν Λάζαρο πού εἶναι σφιγμένος στὰ σάβανα· Αὐτόν βλέποντας ἐκκληκτος ὁ λαὸς τῶν Ἑβραίων θὰ τὸν προῦπαντήσουν μέ Βαῖα καὶ κλαδιά· Καὶ θὰ φανοῦν παιδιὰ πού θὰ ἐγκωμιάζουν, Αὐτόν πού φθονοῦν οἱ πατέρες, λέγοντας· Ἄς εἶναι δοξασμένος Αὐτός πού ἔρχεται στό ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ Βασιλιάς τοῦ Ἰσραήλ. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν... (Συλλειτουργικό. Σελ. 9-11). Προκείμενο. Ἡ βοήθεια μας ὀφείλεται στή δύναμη τοῦ Κυρίου. Στίχ. Ἐάν δέν ἦταν ὁ Κύριος ἀνάμεσά μας, ἄς τό ὁμολογήσει ὁ Ἰσραήλ. Ἀναγνώσματα. Γένεση (ΜΘ'. 33-Ν'. 26). Ὁ Ἰακώβ ἔπαψε νὰ δίνει ἐντολές στὰ παιδιὰ του καὶ ἀφοῦ σήκωσε καὶ ἄπλωσε τὰ πόδια του ἐπάνω στό κρε- βάτι πέθανε, καὶ προστέθηκε στό λαό του, (πού ἔφυγε ἀπὸ τὸν κόσμο αὐτό). Καὶ ὁ Ἰωσήφ, ἀφοῦ ἔπεσε ἐπάνω στό πρόσωπο τοῦ πατέρα του, τὸν ἔκλαψε καὶ τὸν φίλη- σε. Καὶ διέταξε ὁ Ἰωσήφ τοὺς δούλους του τοὺς Αἰγυπτί- ους, τοὺς ταριχευτές, νὰ ταριχεύσουν τὸν πατέρα του,

πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραήλ. Καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γὰρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς, καὶ ἐπένθησεν αὐτὸν Αἴγυπτος ἑβδομήκοντα ἡμέρας. Ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσήφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραώ, λέγων· Εἰ εὖρον χάριν ἐναντίον ὑμῶν, λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα Φαραώ, λέγοντες· ὁ πατὴρ μου ὤρκισέ με, πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτόν, λέγων· Ἐν τῷ μνημείῳ, ὃ ὤρουξα ἐμαυτῷ ἐν γῆ Χαναάν, ἐκεῖ με θάψεις. Νῦν οὖν ἀναβάς, θάψω τὸν πατέρα μου, καὶ ἐπανελεύσομαι. Εἶπον οὖν τῷ Φαραώ, κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ εἶπε Φαραώ τῷ Ἰωσήφ· Ἀνάβηθι, θάψον τὸν πατέρα σου, καθάπερ ὤρκισέ σε. Καὶ ἀνέβη Ἰωσήφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραώ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι γῆς Αἰγύπτου, καὶ πᾶσα ἡ παροικία Ἰωσήφ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς βόας ὑπελείποντο ἐν γῆ Γεσέμ. Καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ ἄρματα, καὶ ἵππεις, καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα. Καὶ παρεγένοντο εἰς ἄλωνα Ἀτάδ, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν, καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα, καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι

καὶ οἱ ταριχευτὲς ταρίχευσαν τὸν Ἰακώβ. Καὶ συμπληρώθηκαν ἀπὸ τὸν θάνατό του σαράντα ἡμέρες γιατί τόσες εἶναι οἱ ἡμέρες τῆς ταριχεύσεως· Καὶ τὸν πένθησε ἡ Αἴγυπτος ἑβδομήντα ἡμέρες. Καὶ ὅταν ἐπέρασαν οἱ ἡμέρες τοῦ πένθους, ὁ Ἰωσήφ εἶπε στοὺς ἀυλικούς τοῦ Φαραώ· Ἐάν με ἀγαπᾶτε, πεῖτε γιὰ μένα στό Φαραώ τὰ ἐξῆς· Ὁ πατέρας μου μέ ὄρκισε λέγοντας· Στό μνημεῖο πού ἄνοιξα γιὰ τὸν ἑαυτό μου στή Χαναάν, ἐκεῖ θά μέ θάψεις. Τώρα λοιπόν θά πάω καὶ θά θάψω τὸν πατέρα μου καὶ θά ἐπιστρέψω. Καὶ εἶπε ὁ Φαραώ στόν Ἰωσήφ· Πήγαινε θάψε τὸν πατέρα σου, ὅπως σέ ὄρκισε. Καὶ ἀνέβηκε ὁ Ἰωσήφ, νά θάψει τὸν πατέρα του, καὶ ἀνέβηκαν μαζί του ὅλοι οἱ δοῦλοι τοῦ Φαραώ, καὶ οἱ ἐπίσημοι τοῦ παλατιοῦ του, καὶ ὅλοι οἱ προὔχοντες τῆς χώρας τῆς Αἰγύπτου. Καὶ ὅλοι οἱ οἰκειοκοί τοῦ Ἰωσήφ, καὶ τὰ ἀδέλφια του καὶ ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογένειας τοῦ πατέρα του καὶ ὅλοι οἱ συγγενεῖς του τὸν ἀκολούθησαν· Ἀλλά τὰ πρόβατα καὶ τὰ βόδια ἔμειναν στή χώρα τῆς Γεσέμ. Καὶ ἀνέβηκαν μαζί του καὶ ἄρματα καὶ καβαλάρηδες, καὶ ἔτσι ἔγινε ἡ συνοδεία πολὺ μεγάλη. Ἐφθασαν στό ἄλώνι τοῦ Ἀτάδ, πού βρίσκεται ἀνατολικά τοῦ Ἰορδάνη, καὶ θρήνησαν ἐκεῖ τὸν νεκρὸ πάρα πολὺ· Καὶ ἔκανε ἐκεῖ ὁ Ἰωσήφ πένθος γιὰ τὸν πατέρα του ἑφτά ἡμέρες. Καὶ εἶδαν οἱ κάτοικοι τῆς Χαναάν τὸ πένθος στό ἄλώνι τοῦ Ἀτάδ καὶ εἶπαν· Εἶναι μεγάλο τὸ πένθος αὐτό γιὰ τοὺς Αἰγυπτίους· Γι' αὐτὸ ὀνομάσθηκε ὁ τόπος αὐτός «Πένθος τῆς Αἰγύπτου», πού εἶναι ἀνατολικά τοῦ Ἰορδάνη. Ἐτσι ἔκαναν γι' αὐτόν τὰ παιδιὰ του, καὶ τὸν πῆραν στή Χαναάν καὶ τὸν ἔθαψαν

τῆς γῆς Χαναάν τὸ πένθος ἐπὶ ἄλωνι Ἀτάδ, καὶ εἶπον· Πένθος μέγα τοῦτό ἐστι τοῖς Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου. Πένθος Αἰγύπτου, ὃ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἐποίησαν αὐτῶ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καθὼς ἐνετείλατο αὐτοῖς, καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτίησато Ἀβραάμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου, παρὰ Ἐφρών τοῦ Χετταίου, κατέναντι Μαμβρῆ. Καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, ὅτι τέθνηκεν ὁ πατήρ αὐτῶν, εἶπον· Μήποτε μνησικακήση ἡμῖν Ἰωσήφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῶ ἡμῖν πάντα τὰ κακά, ἃ ἐνεδειξάμεθα αὐτῶ, καὶ παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσήφ, εἶπον· ὁ πατήρ σου ὤρκισε πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτόν, λέγων. Οὕτως εἶπατε Ἰωσήφ. Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρὰ σοὶ ἐνεδείξαντο, καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρὸς σου. Καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσήφ, λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν, εἶπον· ἴδε, ἡμεῖς σοὶ οἰκέται. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ· Μὴ φοβεῖσθε· τοῦ γὰρ Θεοῦ εἰμί ἐγώ· ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρὰ, ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ, ὅπως ἂν γεννηθῆ ὡς σήμερον, καὶ ἵνα τραφῆ λαὸς πολὺς.

στό διπλό σπήλαιον, τὸ ὁποῖο ἀγόρασε ὁ Ἀβραάμ γιὰ μνημεῖο ἀπὸ τὸν Χετταῖο Ἐφρών ἀπέναντι ἀπὸ τῆ βελανιδιά τοῦ Μαμβρῆ. Καὶ ἐπέστρεψε ὁ Ἰωσήφ στὴν Αἴγυπτο ὁ ἴδιος καὶ οἱ ἀδελφοὶ του, καὶ ὅσοι ἀνέβηκαν μαζὶ του, γιὰ νὰ θάψουν τὸν πατέρα του. Καὶ ἀφοῦ εἶδαν οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ, ὅτι πέθανε ὁ πατέρας τους, εἶπαν μεταξύ τους· Μήπως μνησικακήσει ἐναντίον μας ὁ Ἰωσήφ καὶ μᾶς ἐκδικηθεῖ γιὰ τὰ κακά πού τοῦ κάναμε; Γι' αὐτὸ ἦλθαν στὸν Ἰωσήφ καὶ τοῦ εἶπαν· Ὁ πατέρας σου μᾶς ὄρκισε πρὶν πεθάνει λέγοντας· Ἔτσι νὰ πεῖτε στὸν Ἰωσήφ· Σύγχώρησέ τους τὴν ἀδικία καὶ τὴν ἁμαρτία τους, γιὰτὶ πράγματι σοῦ ἔκαναν κακό. Καὶ τώρα σέ παρακαλοῦμε, συγχώρησε τὴν ἀδικία τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατέρα σου. Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἔκλαψε καθὼς αὐτοὶ τοῦ ἔλεγαν αὐτά. Καὶ ἀφοῦ ἐπλησίασαν κοντὰ του τοῦ εἶπαν· Νά, ἐμεῖς εἴμαστε δούλοι σου. Καὶ εἶπε σ' αὐτούς ὁ Ἰωσήφ· Μὴ φοβᾶσθε, διότι ἐγώ εἶμαι τοῦ Θεοῦ. Ἔσεῖς σκεφθήκατε ἐναντίον μου πονηρὰ, ὁ Θεὸς ὅμως σκέφθηκε γιὰ μένα καλά, γιὰ νὰ γίνεῖ ὅτι ἔγινε μέχρι σήμερα, γιὰ νὰ τραφοῦν δηλαδὴ πολλοὶ λαοὶ ἐξ αἰτίας μου. Καὶ εἶπε σ' αὐτούς· Μὴ φοβᾶσθε, ἐγώ θὰ θρέψω ἐσᾶς καὶ τίς οἰκογένειές σας. Καὶ τοὺς παρηγόρησε καὶ τοὺς μίλησε ἔτσι, ὥστε ἠρέμησε ἡ καρδιά τους. Καὶ κατοίκησε ὁ Ἰωσήφ στὴν Αἴγυπτο ὁ ἴδιος καὶ οἱ ἀδελφοὶ του καὶ ὅλες οἱ οἰκογένειες τοῦ πατέρα του. Καὶ ἔζησε ὁ Ἰωσήφ ἑκατὸν δέκα ἔτη. Καὶ εἶδε ὁ Ἰωσήφ παιδιὰ τοῦ γιοῦ του Ἐφραὶμ μέχρι τὴν τρίτη γενιά, καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ Μαχεὶρ τοῦ γιοῦ τοῦ Μανασσῆ γεννήθηκαν στὰ γόνατα τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ εἶπε ὁ Ἰωσήφ στὰ ἀδέλφια του λέ-

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ φοβεῖσθε, ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς, καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν, καὶ παρεκάλεσεν αὐτούς, καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν. Καὶ κατώκησεν Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ παροικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἔζησεν Ἰωσήφ ἔτη ἑκατὸν δέκα. Καὶ εἶδεν Ἰωσήφ Ἑφραὶμ παιδιά, ἕως τρίτης γενεᾶς, καὶ οἱ υἱοὶ Μαχεὶρ τοῦ υἱοῦ Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ. Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, λέγων· Ἐγὼ ἀποθνήσκω, ἐπισκοπῆ δὲ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ. Καὶ ὄρκισεν Ἰωσήφ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων· Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ, ἣ ἐπισκέψηται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν. Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῇ σορῶ ἐν Αἰγύπτῳ.

Προκείμενον.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών.

Στίχ. Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Παροιμίαι. (ΛΑ', 8-31).

Υἱέ, ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντα ὑγιῶς. Ἄνοιγε σὸν στόμα, καὶ κρίνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη, θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἢ καρδία

γοντας· Θά σᾶς ἐπισκεφθεῖ ὁ Θεὸς καὶ θά σᾶς ἐπαναφέρει ἀπὸ τῆ χώρα αὐτῆ στή χώρα τὴν ὁποία μέ ὄρκο ὑποσχέθηκε ὁ Θεὸς στοὺς πατέρες μας τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαάκ καὶ τὸν Ἰακώβ. Καὶ ὄρκισε ὁ Ἰωσήφ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰακώβ λέγοντας· Ὅταν σᾶς ἐπισκεφθεῖ ὁ Θεός, (γιά νά σᾶς ὀδηγήσει στή Χαναάν), θά πάρετε ἀπὸ δῶ τὰ ὀστά μου μαζί σας. Καὶ πέθανε ὁ Ἰωσήφ ἑκατὸν δέκα ἐτῶν· Καὶ τὸν ταρίχευσαν καὶ τὸν ἔβαλαν σέ φέρετρο καὶ τὸν ἔθαψαν ἐκεῖ στήν Αἴγυπτο.

Προκείμενο.

Αὐτοὶ πού ἔχουν πεποίθηση στόν Κύριο, εἶναι σάν τό ὄρος Σιών.

Στίχ. Δέν θά σαλευθεῖ στοὺς αἰῶνες, αὐτός πού κατοικεῖ στήν Ἱερουσαλήμ.

Παροιμίες. (ΛΑ'. 8-31).

Παιδί μου ἄνοιγε τό στόμα σου μέ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ κρίνε τὰ πάντα μέ δικαιοσύνη· Ἄνοιγε τό στόμα σου καὶ βγάξε δίκαιες ἀποφάσεις. Δώσε προσοχή στόν φτωχό καὶ στόν ἀσθενῆ. Ποιός μπορεῖ νά βρεῖ γυναῖκα σοφὴ καὶ δραστήρια; Αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἢ γυναῖκα

τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρουμένη ἔρια καὶ λῖνον, ἐποίησεν εὐχρηστα ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον, καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γεώργιον, ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ τῶν καρπῶν τῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς, ἤρρισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο, ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ, οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Διπτὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα, περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἠνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε, καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοῖνιξι, καὶ περιζώματα τοῖς Χαναναίοις. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο, τῇ γλώσση αὐτῆς. Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν. Τὸ ἀστόμα δὲ ἀνοίγει

εἶναι πιό πολύτιμη ἀπὸ πολυτελῆ πετράδια. Ἔχει ἐμπιστοσύνη καὶ ἀναπαύεται σ' αὐτὴν ἢ καρδιά τοῦ ἀνδρός της, αὐτὴ ἢ γυναίκα δὲν θά ἔχει ἔλλειψη ἀπὸ καλά καὶ νόμιμα κέρδη· Ἐνεργεῖ γιὰ τὸ καλὸ τοῦ ἀνδρός της σὲ ὅλη τὴ ζωὴ της. Γινέθοντας καὶ ὑφαίνοντας μὲ τὰ χέρια της μαλλιά καὶ λινάρι κάνει πράγματα κατάλληλα γιὰ χρῆση στὸ σπίτι. Μοιάζει μὲ πλοῖο πού μεταφέρει ἐμπορεύματα ἀπὸ μακριά. Ἐτσι συγκεντρώνει τὸν πλοῦτο της γιὰ τὸ καλὸ τοῦ σπιτιοῦ. Σηκώνεται ἀπὸ τὴ νύχτα καὶ προετοιμάζει τροφές γιὰ τοὺς κατοίκους τοῦ σπιτιοῦ, καὶ κανονίζει τὰ ἔργα στίς ὑπηρέτριες. Βλέποντας κάποιο καλὸ κτῆμα τὸ ἀγοράζει, καὶ μὲ τοὺς κόπους τῶν χειρῶν της τὸ καλλιεργεῖ, τὸ φυτεύει καὶ τὸ κάνει ὠραῖο κτῆμα. Ἀφοῦ ζώσει καλά τὴ μέση της (ἀφοῦ ἀνασκουμπωθεῖ), στηρίζει (ἀπλώνει) τὰ χέρια της μὲ ζῆλο στὸ ἔργο της. Ἔχει κατανοήσει ὅτι εἶναι ὠραῖο τὸ νὰ ἐργάζεται, καὶ δὲ σβήνει τὸ λυχνάρι της ὅλη τὴ νύχτα. Ἀπλώνει τὰ χέρια της σὲ ὅσα εἶναι συμφέροντα γιὰ τὸ σπίτι της, εἰδικώτερα τὰ χέρια της τὰ στηρίζει στὸ ἀδράχτι. Ἀνοίγει τὰ χέρια της στὸν φτωχὸ γιὰ ἐλεημοσύνη καὶ ἀπὸ τὸν καρπὸ τῶν χειρῶν της προσφέρει στὸν φτωχὸ. Δὲν ἔχει ἔγνοια ὁ ἄνδρας της γι' αὐτοὺς πού εἶναι στὸ σπίτι του, ὅταν κάπου καθυστερήσει, γιατί ὅλοι πού εἶναι κοντὰ της εἶναι ντυμένοι (καὶ χορτᾶτοι). Διπλές χλαῖνες ἔκανε γιὰ τὸν ἄνδρα της, καὶ γιὰ τὸν ἑαυτὸ της ἔκανε ἐνδύματα ἀπὸ λινάρι καὶ πορφύρα. Ὁ ἄνδρας της γίνεται δακτυλοδεικτούμενος, στίς πύλες τῶν τειχῶν τῆς πόλης, ὅταν κάθεται σὲ συνέδριο μαζί μὲ τοὺς γεροντότερους ἄνδρες τῆς χώρας.

σοφῶς καὶ νομοθέσμως, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολλαὶ ἐκτήσαντο πλοῦτον, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον κάλλος γυναικὸς· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτὴ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

(Ἔπεται ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων).

Κατασκευάζει σινδόνια καὶ τὰ πουλᾶ στοὺς Φοίνικες, καὶ ζῶνες καὶ τίς πουλᾶ στοὺς Χαναναίους. Αποκτᾶ δύναμη καὶ εὐπρεπῆ ἐμφάνιση καὶ εὐφραίνεται πάντα καὶ κυρίως στὰ γηρατεῖά της. Ἀνοίγει τὸ στόμα της μέ προσοχή καὶ σύμφωνα μέ τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπιβάλλει τάξη στὴ γλῶσσα της. Τὸ σπῖτι της εἶναι χωρὶς ὑγρασία, καὶ δὲν ἔφαγε ποτέ ψωμί ὀκνηρίας. Τὸ στόμα της τὸ ἀνοίγει μέ σοφία καὶ σύμφωνα μέ τοὺς νόμους τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μέ τὴν ἐλεημοσύνη της πῆρε εὐλογία ἀπὸ τὸν Θεό καὶ ἔτσι ἀνέστησε (ἀνέθρεψε) τὰ παιδιά της, τὰ ὅποια καὶ πλούτισαν, καὶ ὁ ἄνδρας της τὴν ἐπαίνεσε ὡς ἐξῆς· Πολλές γυναῖκες ἀπέκτησαν πλοῦτο μέ τὴν ἰκανότητά τους, πολλές ἀπέκτησαν δύναμη μέσα στὴν κοινωνία, ἐσύ ὅμως εἶσαι ἀνώτερη καὶ τίς ξεπερνᾶς ὅλες. Οἱ φιλαρέσκεις τῆς γυναίκας εἶναι ψεύτικες καὶ τὸ κάλλος προσωρινό· Ἡ συνετὴ γυναῖκα εὐλογεῖται ἀπὸ τὸν Θεό, καὶ ἄς ὑμνεῖ καὶ αὐτὴ τὸ φόβο (τὸ σεβασμό) τοῦ Κυρίου. Ἐπαινέστε τὴν κι ἐσεῖς ἀνάλογα μέ τὴ δραστηριότητα καὶ τὴ σοφία της. Εἶναι δίκαιο νὰ ἐγκωμιάζεται καὶ ὁ ἄνδρας της, ὅταν κάθεται στὶς πύλες τῆς πόλεως, ὅπου γίνονται οἱ συγκεντρώσεις.

(Ἀκολουθεῖ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων).